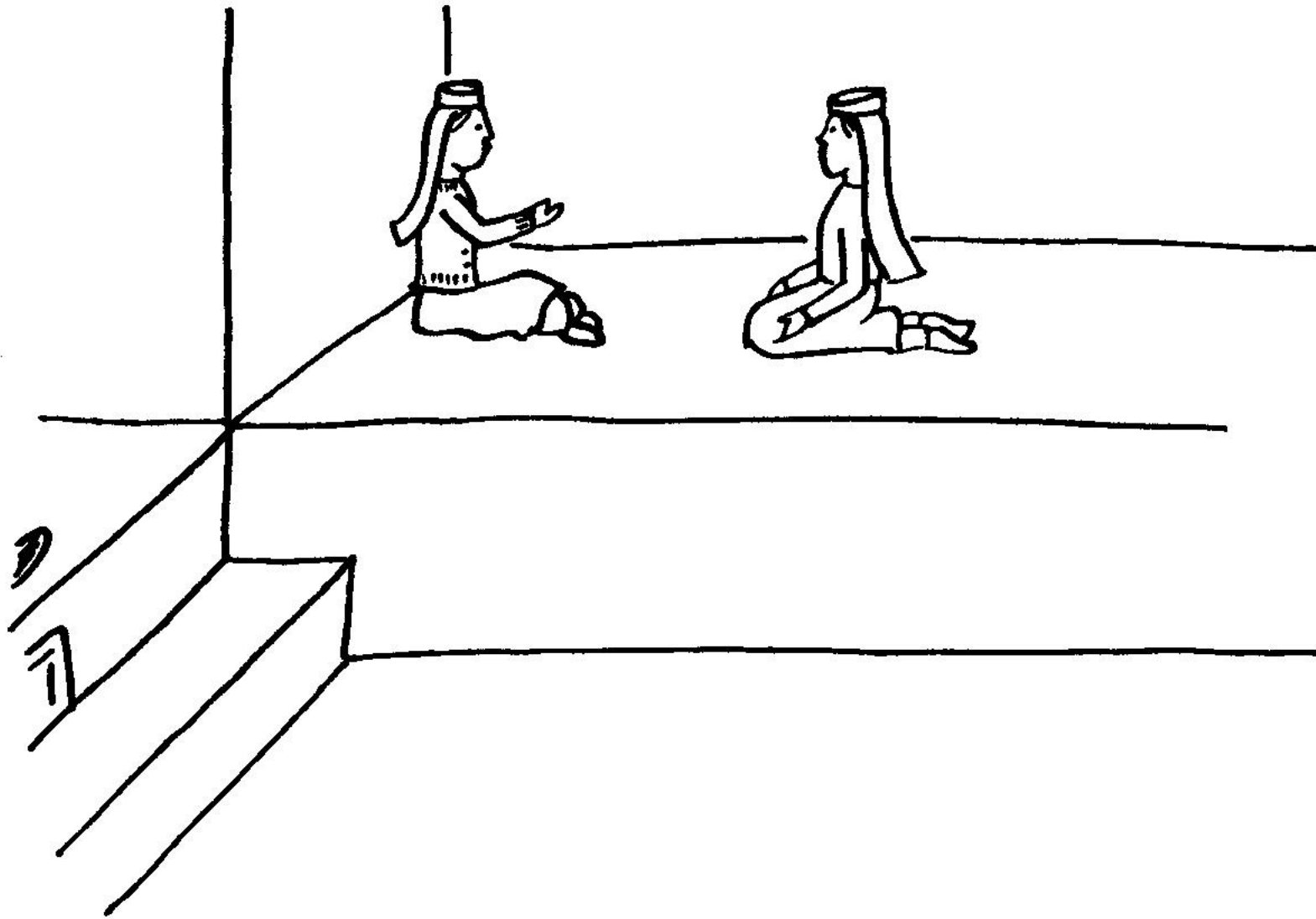

۲۶ - ص

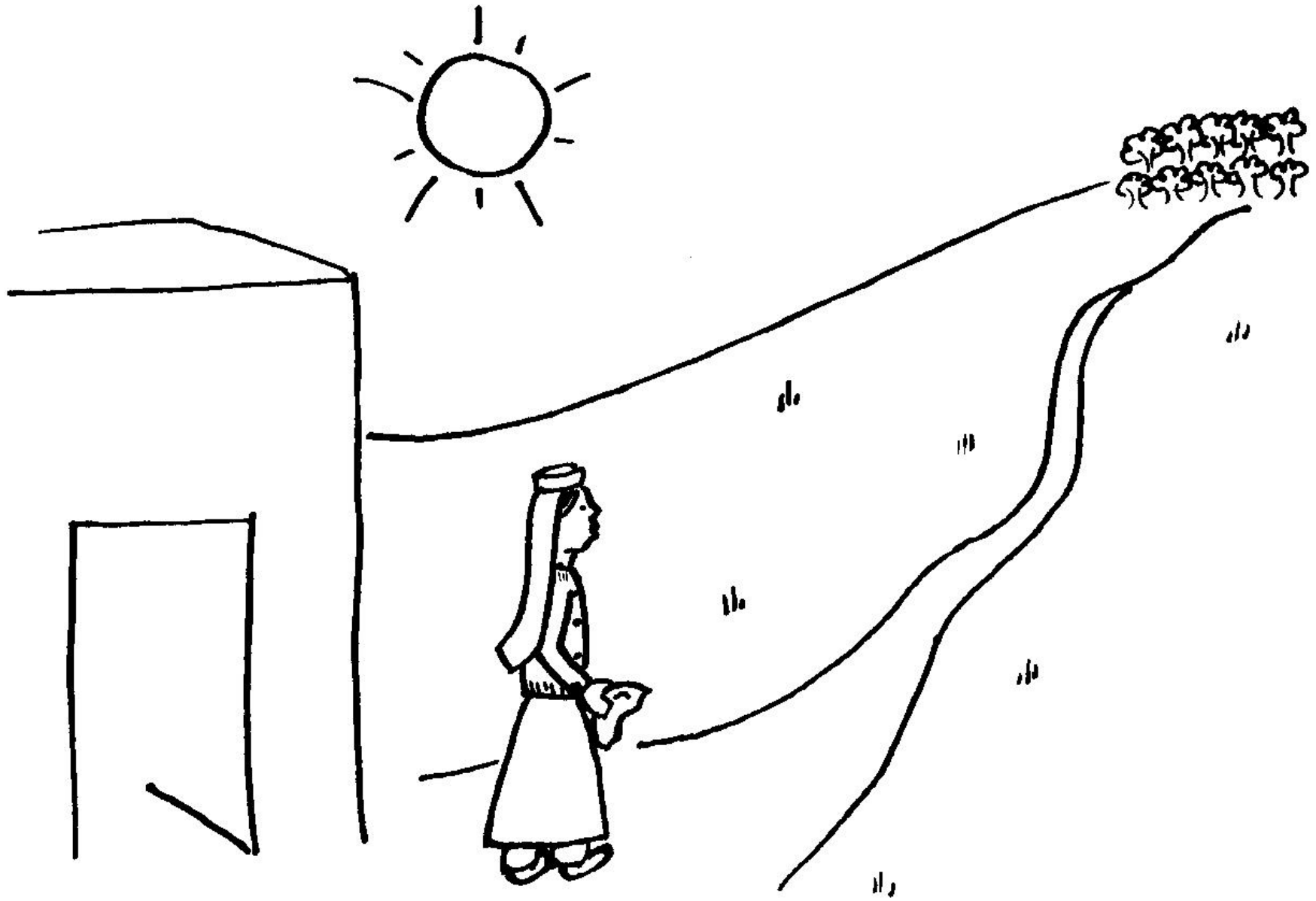
صیدقه نیکین قصه

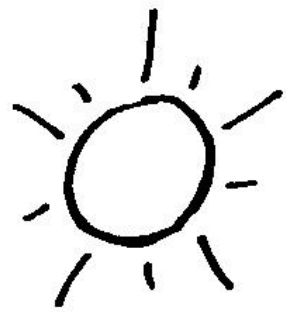
صديقه دى بنو نَن دى اى خونيش
آدى. يوش غه غريب نو. هچ چيز
يقن نتو. ين صديقه بنو نَر بنى:
چرت مدي! وزم كه لوپ قينى
يركم، پل پيدام. ين كولى چيز نَر
درزم. دگر غريقر بي كمك حرم.

بَيْنَ اِي رُوَارِ صَدِيقَه رُوْرْدِي ثَر
جَنَگَلِ نَگِ رُوَزَرِ. بَنَتَرِي بَنَتِي: وِزَم
كِه رُوَزِ وَازَامَدِي، بَيْنِ دِي بَازَارِ
خَنِ پَرَنَدَم، پِلِ دَرَزَم. صَدِيقَه دِي
بَنَتِنِ كَمَكِ بِنِچِ دَرْدِي. بَبِ بِي نَم
نِنِ غَه نَم نَو.

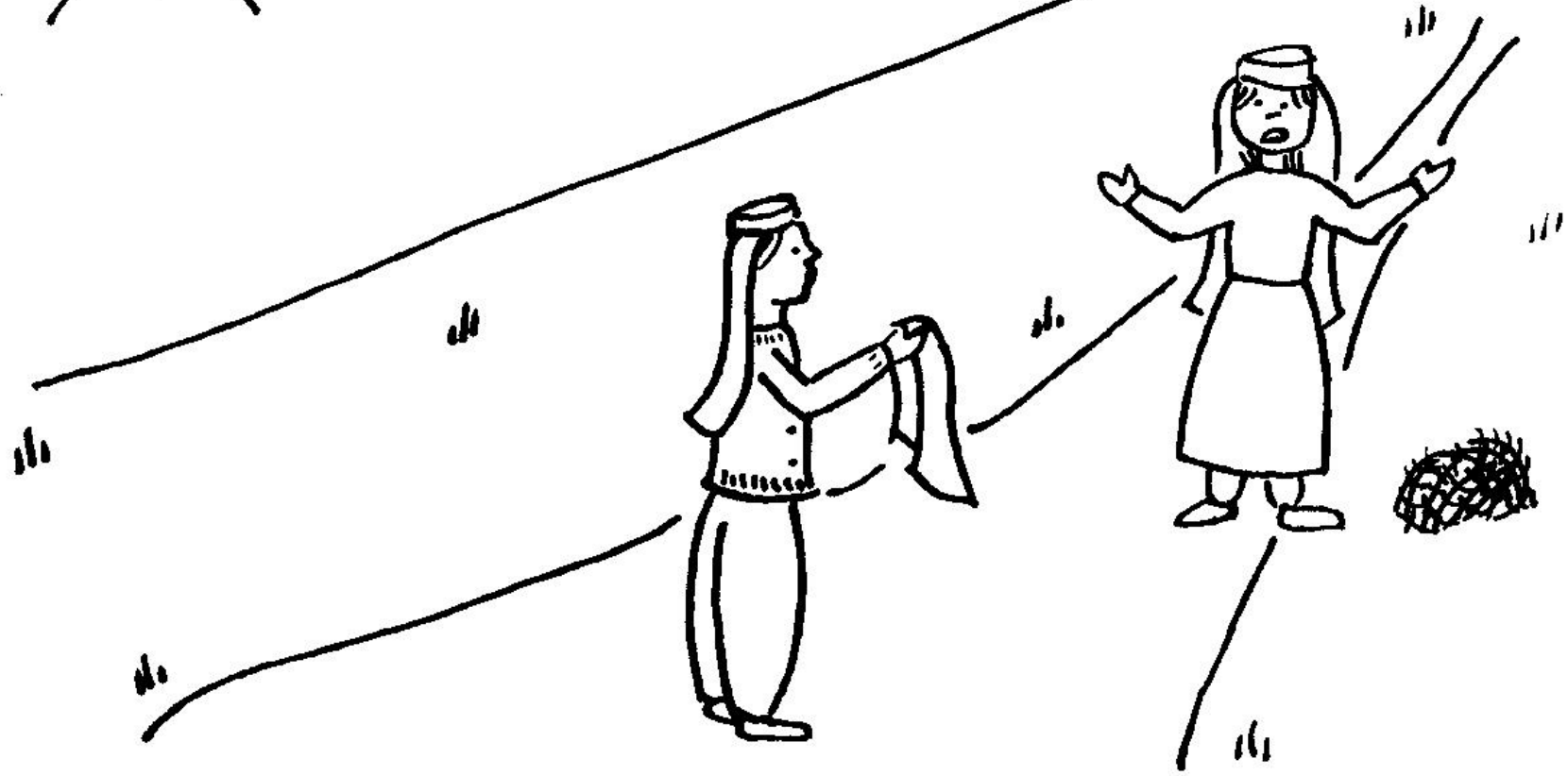
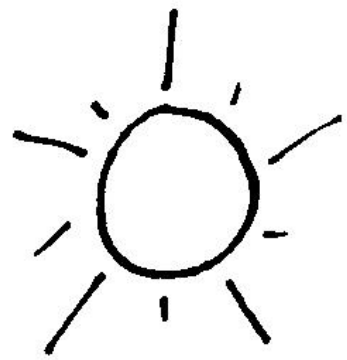
صدیقه دی جنگل زگردی که ای
حُقلی زهین دره نوؤد. صدیقه یو
پرسی: توپین چیز نوؤ؟ یه زه بنتی:
وزم مرز قینک. صدیقه فکر کرتی:
یت گپین حنن بی غریب سدایدی. یو
پزوق نئی. بنوؤ ای چوت بنچ روئی
یه گپیر.

وازی خیلی جی رویدی کہ ای
پرچاد، یون ہچک بت تم تن
نست. یہ پرچاد صدیقہر بنتی:
کاشکی ژون نی رنگ بت امت. وز
نیف حی سوریرن مریم. واز صدیقہ
یزوق نئی. بنو پیرن روئی یہ
پرچادر.

واز کوشیش کرتی کہ دی جنگل پروز
ررت. ویندی کہ ای کمپیر بنین دی جنگل
غہ بی زحمت. یویش بنندی: کومر ای خلگ
کہ مر کمک خرت؟ تر ژو مد ای چیز
قند. صدیقہ پروف واز یر بی ثی، حمن کہ
تم بنو تن بی بت بتو. بنو شالی کانہک
قستی تر کمپیر بنین مد.

غہ مرز بی قیتی. سور بی تو. وازی
رویدی تر جنگل نگ روز برتک.
وخت بی پتوم قیتی. روز برارنی کہ
ای مويسفید پیدا قیتی. یو بنتی: ژون
هچک روز نست. وز نیف سنگ
واخم. صديقه یر بنتی: یم روزقی تو
درز.

یت مویسفا یتر حی سدایدی که ای فریشته.
صدیقر بنند: تو یم توم خلگر کمک حی
کرتی، تر بی خداوند کمک خرت. ین
صدیقه دیدیدی که دم پرت ای زیورات
قیمتیش. ین صدیقه یتقی یوتی دی بنو خون.
ختنی غه زندگیدار قیتی. ین راستی که
غریقر بی خن کمک کرتی.

